

МОЛИТВИ.

Телефонічна розмова*)
(Після Рудольфа Франца)

- Тут Господь Бог. А хто там?
- Тут кайзер з Берліна!
- Чого бажаєш собі?
- Прошу о перемогу у війні проти царя з Петербургу.
- Гм! Побачу ще, що треба буде зробити. Якій ближчій обставині?
- Цар вже від 100 років держить в своїх руках Польщу. Порядно її сплюндрував а при тім збогатився.
- Так, то такі ви, драбуги. Щож далі?
- І я теж хотів би збогатити ся. Тому я вже зробив, що він мене перший обидив...
- Алеж ти добре зіленько...
- Так є. Таж бачиш, що з тобою отверто поступаю. Поробив я таке, щоб стати тут яко обиджений. З огляду на мою честь, не відмов мені, милий Боже, помочи. Війна може в кожній хвилині розпочатися.

*) „Молитви“ після Рудольфа Франца — се знаменита сатира на держави, що ведуть кроваві війни та просять Бога о поміч. Подані они читачам після інтерпіляції соц. дем. послів, внесеної дня 3 липня 1909 на 40 засіданню в австрійським парламентомі.